# Ensomhet er noe vi alle føler

Det første jeg tenker når jeg kommer inn i teaterhallen er at den moderne betongscenen minner meg om alle de utrolig stygge nye moderne byggene rundt i Stavanger sentrum. Jeg tenker med en gang at scenografien er nødt til å være noe abstrakt, hva ellers kunne denne grå scenografien representere? Jeg er også omringet fra alle sider av voksne i en alder av 40+, dette må uten tvil være en ekte 'voksenforestilling'. Hva vil en 17 åring som meg få ut av dette?

Mer enn jeg trodde, viser det seg.

"Vær meg fremmed" var en realistisk, rørende og til tider morsom forestilling. Den får frem følelsen av ensomhet i voksenlivet, men også i livet generelt, synes jeg. Vi møter fire ensomme mennesker, som alle finner seg inni samme moderne skulptur til samme tid, av ulike grunner. Alle er fremmede, som helt tilfeldig begynner å dele ulike hendelser fra livene deres.

Skuespillerpresentasjonene var imponerende. Alle skuespillerne fikk fram deres rolle ved å dele saker fra livene deres, som viste tydelig hvem de var som person, selv om de kanskje ikke er klare over hvem de er selv. De skiller seg tydelig fra hverandre, gjennom hvordan de reagerer til hva de andre sier og hva de velger å dele med de andre. Skuespillerne var alle med å gjøre slik at dette skjedde. Jeg tror jeg ble irritert på alle rollene minst en gang i stykket, det er ikke alltid man klarer å leve seg inn nok til å bli det. Stor applaus til alle skuespillerne!

Scenografien var også noe som vokste på meg som vi kom lengre inn i handlingen til forestillingen. Ja, den var ganske grå og moderne. Men jeg forstod gradvis hvorfor akkurat denne scenografien ble valgt. Det er som om jeg ikke oppdaget blikkfanget i scenografien i begynnelsen av forestillingen men at det sto mer og mer ut, den sirkelformede dammen mitt på scenen og tangentene som slapp dråper ned i den. Det var som om den også representerte rollene i stykket på en måte, som om alle gir noe tilfeldig av seg selv for de andre, men at det ender opp i samme vannbad uansett, så det betyr på en måte ingenting. Jeg synes dette er en fin tanke, jeg vet ikke helt hvorfor jeg fikk denne assosiasjonen men for meg er det på en måte budskapet i stykket.

Ensomhet er noe vi alle føler, det å føle nærvær med andre mennesker, selv om det bare er en liten stund, kan bety utrolig mye. Noe "Vær meg fremmed" viser. Ikke noen tvil om at dette er en typisk "voksenforestilling" men jeg tror det kan være noe relaterbart i handlingen for de fleste. Jeg gir "Vær meg fremmed" 5 og en halv av 6 sofaer.